

[Bjørn Westh]

men at der er tale om en samlet indsats fra erhvervet og det offentlige i størrelsesordenen 2 mia. kr. over en 5-årig periode. Senere står der, at det offentlige skal kunne give op til 40 pct. i støtte til produktudvikling m.v.

Denne redegørelse ville have været en god lejlighed til at præcisere, hvad regeringen egentlig vil og ønsker. Hvad koster det, man vil lave? Skal der skæres ned andre steder for at betale det? Hvad skal erhvervet yde? Fremgår det i øvrigt, fru landbrugsminister, af de regnskaber, slagterierne aflægger for tiden, at erhvervet sætter penge til side til en fælles indsats? Hvad har kødbranchen egentlig gjort for at leve op til aftalen?

Og et andet spørgsmål: skal det offentlige også støtte, hvis virksomhederne, som f.eks. Tulip har antydnet at man ville, vil placere de nye fabrikker, der skal lave de nye produkter, i USA og ikke i Danmark? Det havde været rart, om ministeren havde givet Folketinget sådanne kontante oplysninger og ikke bare skønne hensigtserklæringer.

Vi er enige i, at der skal ske en vældig indsats med hensyn til både produktudvikling og markedsføring, og vi vil heller ikke afvise, at det offentlige skal støtte, men vi må se noget mere konkret først, og vi må se erhvervets egen ydeevne først.

Vi tror på, at dansk landbrugs bedste chance for at klare sig og blive et selvhjulpert erhverv ligger i udvikling af sunde, ernæringsrigtige fødevarer. Der har vi en chance for at sætte os på, lad mig kalde det en verdensniche, bl.a. fordi vores veterinære status er bedre end i de fleste lande, vi konkurrerer med.

Det kræver imidlertid, at vi til stadighed søger at forbedre vor produktion, både hos primærproducenterne og i forædlingssektoren. Vi må undgå brug af medicin så vidt muligt og af tilsætningsstoffer, også selv om vi ikke kan påvise restkoncentrationer af disse stoffer i fødevarerne. Det skal være et salgsargument for danske produkter, at de er verdens reneste og har været det i hele produktionsprocessen.

Derfor er vi imod brug af tytan, derfor er vi bekymrede over oplysningerne i Jyllands-Posten i dag om, at landbrugsministeren vil udstede en bekendtgørelse, der åbner for endnu mere brug af tytan. Det er den forkerte vej at gå; det fremgik i øvrigt også af Landboforeningernes delegeretmøde i år, og

det fremgik af Husmandsforeningernes årsmøde sidste år.

En afgørende betingelse for at opnå, at danske fødevarer er de bedste og de sundeste, er, at sundhedstilstanden i vore besætninger er så god som overhovedet muligt. Derfor går vi bl.a. ind for forebyggende sundhedstjenester. Det ville i øvrigt også give landmændene en bedre mulighed for indtjening, hvis sundhedstilstanden blev forbedret. Tænk, der dør 150.000 kalve om året! Her burde ministeren sætte ind.

Også i miljøafsnittet burde ministeren have været langt mere præcis. Hvordan vil ministeren opnå en mere miljøvenlig produktion? Hvordan vil ministeren f.eks. nå regeringens mål, at kunstgødningforbruget ikke må være over 280.000 t i 1990? Det forventer vi svar på i dag.

Ministeren taler om, at »naturindholdet« i landbrugsarealerne må øges. Ja, vi er enige, men hvordan vil ministeren opnå det? Vil ministeren være med til at lave dyrkningsfrie zoner langs vandløb, omkring søer, langs skovbryn, vil ministeren øge støtten til læplantning?

Må jeg i den forbindelse sige, at det synes, som om ministeren kun ser økologisk landbrug ud fra en afsætningsbetragtning; men bør det ikke først og fremmest ses ud fra synspunktet en mere skånsom produktionsmetode?

Ministeren kommer i sin redegørelse slet ikke ind på arbejdsmiljøforholdene i landbruget. Det er forkert. Her ligger mange problemer, som vi bør tage op. Der sker alt for mange dødsulykker og andre alvorlige ulykker i landbruget, men også f.eks. klimaet i svinestaldene er med til at fremkalde arbejdsbetingede sygdomme. Jeg vil alvorligt henstille til regeringen at tage disse problemer seriøst op og komme med konkrete forslag til forbedringer. Det er her uhyre vigtigt, at regeringen tager arbejdstagerne med på råd, selv om jeg er bekendt med, at landbrugsministeren helst undgår arbejdstagere i ministeriets diverse udvalg.

Ministeren kommer også kun meget kort ind på uddannelserne inden for jordbruget. Her er der efter vores mening brug for en stor indsats for at opnå forbedringer, både med hensyn til uddannelse af de kommende selvstændige landmænd og til uddannelsen af fremtidens medarbejdere i den primære